

τὴν θήλασιν, ἥτις δέον νὰ διακοπῆ χάριν τῆς ὑγείας τῆς τε μητρὸς καὶ τοῦ θηλαζομένου βρέφους.

*
*
*

Ἡ θήλασις εἶνε ἀναμφιβόλως μεγάλη παραμυθία διὰ τὴν μητέρα, ἀλλ' ἀπαιτεῖ καὶ θυσίας οὐχὶ ὀλίγας καὶ πολλὴν στοργὴν καὶ ἀρροσίωσιν. Διὸ πρέπει ἡ μήτηρ ν' ἀφεθῆ ἔλευθερά νὰ ἀποφασίσῃ ἀφ' ἑαυτῆς νὰ θηλάξῃ τὸ τέκνον τῆς ἀνευ καταναγκασμοῦ τινος ἢ πίεσεως ἐκ μέρους τοῦ συζύγου τῆς ἢ τῶν περιστατοχούτων ταύτην συγγενῶν. Ἡ ἐπιβαλλομένη πρᾶξις ἢ δυσχερέστατα ἢ οὐδόλως πραγματοποιεῖται. Τοιοῦτη εἶνε ἡ ἀδυναμία τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὥστε ἀνυπέβλητα νὰ ἀπκντᾶ προσκόμματα κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς καταναγκαστικῶς ἐπιβαλλομένης ἐργασίας.

Ἡ μήτηρ εἰς ἣν ἡ θήλασις τρόπον τινὰ ἐπεβλήθη καταναγκαστικῶς, ἀντὶ νὰ περιβάλλῃ τὸ βρέφος διὰ λεπτομερῶν περιθάλψεων, ἀντὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπ' αὐτοῦ, μετὰ τῆς τρυφεροτάτης στοργῆς, δὲν ἀργεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ μικρὸν ὄχληρόν ὄν, τὸ ὅποιον σκληρῶς ἀπορροφᾷ ἀπάσας τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς τῆς. Ἀμελούμενον δὲ καὶ ἐγκαταλειπόμενον ἀνευ τῶν ἀπαραιτήτων τῆς καθαρῆς περιποιήσεων, αἰωνίως ἐπὶ τῆς ράχεως κατακλιμένον, τὸ δυστυχὲς βρέφος, δὲν ἀργεῖ νὰ ὑποκύβῃ καὶ καταβληθῆ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὕλεθριων συνεπειῶν τῆς ἀκουσίως θηλάσεως. Ὅταν δ' ἀποβαλλομένου τοῦ προσωπεῖου τῆς μητρὸς ληφθῆ πρόνοιά τις περὶ θηλάσεως αὐτοῦ διὰ τινος τροφῆ ἢ διὰ τῆς τεχνητῆς θηλάσεως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶνε λίαν ἀργά· τὸ δύσμοιρον μικρὸν πλάσμα ὑφίσταται τὰς συνεπείας τῆς λίαν δυσιάτου ἀθρεψίας ἢ τοῦ μαρασμοῦ. Ἡδύνατό τις ἴσως εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ξηρὰν κλουμένην τροφὴν (nourice sèche) τὴν ἐπιφορτισμένην μόνον νὰ περιποιηθῆται καὶ ἐπιστατῆ εἰς τὰ τῆς καθαρῆς καὶ λοιπῶν περιθάλψεων τοῦ βρέφους, πλὴν τῆς θηλάσεως, ἥτις καὶ μόνη τότε ἀνήκει εἰς τὴν μητέρα.

Καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας τούτας ἀκόμη, αἵτινες κατ' ἐπιφάνειαν μόνον φαίνονται ἐπαρκεῖς, ἢ διὰ τῆς βίας θηλαζούσα μήτηρ, ἀποβίνει ἀθλίαν καὶ ἐλεεινὴν τροφόν.

Ἀπαντες οἱ ἀρχαῖοι βρεφιατροὶ μετὰ τῶν Jacquemier καὶ Delore, παρατηροῦσιν ὅτι καθὼς ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς συγκινήσεως τὸ στόμα ξηραίνεται, οὕτω καὶ τὸ γάλα τῆς ὑπὸ τῆς θλίψεως ἢ τοῦ βιαίου ἠθικοῦ καταναγκασμοῦ βασανιζομένης γυναικὸς, ἐξαντλεῖται καὶ ἀποξηραίνεται.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας πρὶν ἢ ὑποχρεώσωμεν διὰ τρόπου ἐπιβλητικοῦ τὰς νεαρὰς μητέρας νὰ θηλαζῶσι τὰ τέκνα των διὰ τοῦ γάλακτος αὐτῶν, εἶνε προτιμότερον νὰ ἀπευθυνθῶμεν κατ' εὐθεῖαν πρὸς τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ πρὸ πάντων πρὸς τὰς πενθεράς, ὧν αἱ γνώμαι σχεδὸν πάν-

τοτε διηρημέται εὐρίσκονται. Ἡ μὲν μήτηρ τοῦ ἀνδρὸς ψηφίζει ὑπὲρ τῆς μητρικῆς θηλάσεως, ἐν ᾧ ἡ μήτηρ τῆς γυναικὸς κηδομένη τῆς ὑγείας τῆς θυγατρὸς τῆς, πᾶσιν δυνάμει ἀντιστρατεύεται κατὰ τῆς μητρικῆς θηλάσεως, ἀπείρους χιμαρικοὺς κινδύνους πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης τῆς, ἐπικλουμένη τὰς μεγαλητέρως δυσκολίας παρουσιάζει ἐπομένως ἡ μήτηρ τῆς λεχῶ· ὥστε ἐὰν ὑπερπηθήσωμεν τὴν δυσκολίαν ταύτην, τὰ πάντα βαίνουνσι κατ' εὐχὴν, εὐθύς ὀλόκληρος ἡ οἰκογένεια πείθεται εἰς τὰς τῆς ἐπιστήμης συμβουλὰς, αἵτινες ἐκπληροῦνται τότε ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου δυσταγμοῦ. Καὶ διὰ τί ὄχι; μήπως ἡ μήτηρ δὲν ἐπιτυγχάνει πάντοτε νὰ πείσῃ τὴν θυγατέρα τῆς;

Ἐν ἐκντίζῃ περιπτώσει, ἡ μητρικὴ θήλασις ἐν κινδύνῳ τίθεται. Ἡ γυνὴ ὑποκύπτει, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἰς τὸν πόθον τῆς πενθερᾶς ἢ τοῦ συζύγου, προσποιουμένη μάλιστα ὅτι ἀπέπταται καὶ αὕτη ὅπως καὶ ἐκεῖνοι, κατὰ βάλως ὅμως ἐπικρατεῖ ἢ ἐπίδρασις τῶν μητρικῶν συμβουλῶν καὶ ἐπομένως ἡ θήλασις ἐκτελεῖται καταναγκαστικῶς, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐξακρηρίσαμεν ὡς ὀλέθριον καὶ ἐπιβλαβὲς διὰ τὸ βρέφος.

Λ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΒΙΤΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ὑπὸ Μ. Κ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς γεωλογικῆς ἐρεῖνης τῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους νήσων, αὐταὶ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου καὶ τῆς Μ. Ἀσίας ἀπετέλουν ποτὲ στερεὰν συνεχῆ καὶ ἐκτεταμένην. Ἡ δοξασία λοιπὸν τῶν ἀρχαίων ὅτι ἡ νῆσος Λέσβος ἦτον ἄλλοτε μετὰ τῆς Ἰδης ἠνωμένη, («οἱ δὲ καὶ τὴν Λέσβον τῆς Ἰδης ἀπερωγένει πεπιστεῖμασι». Στραβ. I. σ. 60) ἐπιβεβαιούται σήμερον ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης. Ἡ στερεὰ αὕτη ἤρξατο κατὰ μικρὸν διαμελιζομένη καὶ κατὰ τὰ τέλη τῆς πλειοκίνου ἐποχῆς ἐνεφανίσθη τὸ Αἶγαίον πέλαγος μετὰ τῶν πολλῶν αὐτοῦ νήσων. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν διαμελισμὸν τοῦτον ὁ φλοιὸς τῆς λεκάνης ταύτης δὲν ἔπαυσε στολιδούμενος καὶ πολλαχῶς περαιτέρω ἐξκλοιούμενος. Ἡ διηκενὴς δ' αὕτη κίνησις ἔχει ἄμεσον ἀποτέλεσμα τοὺς μεγάλους καὶ καταστρεπτικούς σεισμούς, τοὺς καλουμένους τεκτονικοὺς, ὧν ὧς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ταράσσεται ἡ Μ. Ἀσία μετὰ τῶν πλείστων νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ ἡ ΝΔ ἰδίως παραλίχ τῆς Πελοποννήσου.

Ἡ Μυτιλήνη λοιπὸν φαίνεται ὑποκειμένη κυρίως εἰς τεκτονικούς σεισμούς, καὶ καθὼς τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλλ. Χερσονήσου, ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ Ἰμβρος, ἡ Ρόδος, ἡ Κρήτη καὶ ἡ Χίος, εἶνε τόπος αὐτόσειστος· κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα τὸ ἐπίκεντρον τῶν σεισμῶν

αὐτῆς κινεῖται ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς πρὸς τὴν Μ. Ἀσίαν ἐστραμμένης ἢ ἐντὸς τοῦ θαλασσοῦ στενοῦ τοῦ χωρίζοντος τὴν νῆσον ἀπὸ τῆς Ἀσιατικῆς παραλίας. Τὸ ἀνέκκθην εὐσειστον τῆς Μυτιλήνης μαρτυρεῖ ἡ ὑπὸ σεισμοῦ καταστροφή τῶν ἀρχαίων αὐτῆς πόλεων Πύρρας καὶ Ἀρίσθης, καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους δὲ χρόνους ὄχι μόνον λίαν συγχῶς ὑπὸ σεισμικῶν δονήσεων ταράσσεται, ἀλλὰ καὶ ἔχει ὑποστῆ πολλὰκις σεισμούς ἰσχυροὺς καὶ ἀρκετὰ καταστρεπτικούς.

*
*

Κατὰ τοὺς σεισμούς τῆς Μυτιλήνης περὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τὰ ἐξῆς μετεωρολογικὰ φαινόμενα. Τὸ βαρόμετρον, ὡς συνήθως ἐν καιρῷ σεισμοῦ συμβαίνει, εὐρίσκεται πάντοτε ἐν κατὰ πτώσει· ἐν γένει πρὸ τοῦ σεισμοῦ πνέει ἄνεμος νότιος ἢ δυτικός ἢ νοτιοδυτικός, ἅμα δ' ἀρχαζόμενον τοῦ σεισμοῦ οἱ ἀνεμοδείκται λαμβάνουσι συνήθως τὴν ἀπὸ ΔΝΔ πρὸς ΑΒΑ διεύθυνσιν· φαίνεται λοιπὸν οὐσα ἢ συνήθης διεύθυνσις τῶν σεισμῶν τῆς Μυτιλήνης· κατὰ τὸν μαθητικὸν ἰσημερινόν. Τὸ ἐξῆς γεγονός· παρατηρεῖται σχεδὸν πάντοτε, ὅτι ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐπικρατεῖ τελεία νημερία ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, μετὰ δὲ τὸν σεισμὸν ἀρχεται πνέουσα ἑλαφρὰ ἀύρα. Κατὰ τὴν νοηματικὴν καὶ τὴν Πανσέληνον γίνονται οἱ περισσότεροι σεισμοὶ τῆς Μυτιλήνης, ἐκ δὲ τῶν ὥρων τοῦ ἔτους τὸ φθινόπωρον ὑπάρχει ἀφρονίς σεισμῶν καὶ δὴ ἰσχυροτέρων, πρὸ πάντων τὸν μῆνα Ὀκτώβριον, ὡς καὶ ἐκ τῶν κατωτέρω ἀναγραφομένων σεισμῶν ἐξάγεται.

Μετὰ τὸν καταστρεπτικὸν σεισμὸν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1867, ὅστις ἔδραξεν εἶχεν ἐπὶ τῆς νήσου τὰ περὶ τὴν πρωτεύουσιν μέρη καὶ τοιαύτην ἐποίησεν ἐντύπωσιν, ὥστε ἀφῆσεν ἐποχὴν χρονολογικὴν ἐπὶ τῆς νήσου, ἐρχέμετο ἢ Μυτιλήνη οὐσα κατὰ τὸ διάστημα 22 ἐτῶν ἀπληλαγμένη σεισμῶν καταστρεπτικῶν, ὅτε πάλιν τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1889 ὑπέστη καταστροφὴν οὐ μικράν, ἐπισυμβάντος ἰσχυροῦ σεισμοῦ, περὶ τοῦ ὁποίου ἔαμε λόγον ὁ «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ» ἐν τῷ φύλλῳ ἀρ. 6. Ἐνταῦθα, συμπληρωσὶν τὰ ἐκεῖ λεγθέντα, προσθέτω ὅτι ὁ σεισμός οὗτος, οὐ τὸ ἐπίκειντρον ἔκειτο ἐν τῷ στενῷ τῷ χωρίζοντι τὴν νῆσον ἀπὸ τῆς παραλίας τῶν Κυθωνίων, ἤρξατο τὴν 1 ὥρ. 19' π. μ. διαρκέσας 25'. Τὰ μᾶλλον κηθόντα ἐκ τοῦ σεισμοῦ τούτου μέρη εἶνε τὰ ΝΔ τῆς νήσου, τὰ ἤττον κηθόντα κατὰ τὸν σεισμὸν τοῦ 1867. Κατὰ τὸ φαινόμενον ἢ διεύθυνσις τοῦ σεισμοῦ ἦτο ἀπὸ ΝΔ πρὸς ΒΑ· κατὰ τὸν σεισμὸν βράχοι ὄγκωδεις κατέπεσον ἐκ τῶν ὑψηλῶν βουνῶν, πηγαὶ τινες ἐχάθησαν, ἀτιμόπλοιοι δὲ τι εἰς τὸν ὄρμον τῆς Ἐρεσσῶς παρασυμμιζόμενον ἠσθάνθη, ὡς λέγουσι, τὸν σεισμὸν εἰς βαθμὸν ὥστε, καίτοι τῆς μηχανῆς κινουμένης, αὐτὸ ἠδύναται νὰ προχωρήσῃ. Πρὸ τοῦ μεγάλου συντιναχμοῦ προηγήθησαν ἕτεροι ἑλαφροί, μετ' αὐτὸν δὲ αἱ δονήσεις ἐξηκολούθησαν κατὰ διαλείμματα,

ἄλλοτε ἑλαφρότεροι καὶ ἄλλοτε ἰσχυρότεροι. Οὕτω τὴν αὐτὴν ἡμέραν 3 1)2 ὥρ. π. μ. συνέβη ἰσχυρὰ δόνησις· τὴν 19 Ὀκτωβρίου τὴν μεσημβρίαν σεισμός ἰσχυρός· τὴν 25 Ὀκτωβρίου 3 ὥρ. π. μ. τὴν 1 Νοεμβρίου 1)2 ὥρ. π. μ. τὴν 3 Νοεμβρίου 2 ὥρ. 50' π. μ. τὴν 9 Νοεμβρίου 5 ὥρ. 50' π. μ. σεισμός ἰσχυρός· τὴν 23 Δεκεμβρίου 7 ὥρ. 55' π. μ. δύο ἐπανειλημμέναι δονήσεις.

Ἐν τοῖς ἐξῆς ἀναγράφονται οἱ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1832 ἕως 1888 ἐπισυμβάντες ἐν Μυτιλήνῃ σεισμοί, σημειωθέντες ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, κληρονομητοῦ ἐν Μυτιλήνῃ

Σεισμοὶ τοῦ 1882.—Τὴν 9 Ἰουνίου τὸ μεσονύκτιον, 9 Σεπτεμβρίου 11 1)2 ὥρ. π. μ.

Σεισμοὶ τοῦ 1883.—Τὴν 17 Ἀπριλίου 6 ὥρ. π. μ. 25 Μαΐου 2 ὥρ. π. μ. 27 Ἰουλίου 4 1)2 ὥρ. π. μ. 28 Ἰουλίου 9 ὥρ. 5' π. μ. 28 Σεπτεμβρίου 20' π. μ. δύο ἀλλεπάλληλοι σεισμοί· 30 Σεπτεμβρίου 9 ὥρ. 25' π. μ. 3 Ὀκτωβρίου 3 ὥρ. 54' π. μ. σεισμός ἰσχυρὸς· 3 Ὀκτωβρίου τὰ μεσονύκτιον 4 Ὀκτωβρίου 7 ὥρ. 40' π. μ. 4 Ὀκτωβρίου 2 ὥρ. 45' π. μ. 5 Ὀκτωβρίου καὶ 6 Ὀκτωβρ. κατὰ διαλείμματα ἑλαφροὶ δονήσεις· 9 Ὀκτωβρίου 5 ὥρ. 10' π. μ. 10 Ὀκτωβρίου 10 ὥρ. 5' π. μ. πέντε ἀλλεπάλληλοι σεισμοί· τὴν αὐτὴν ἡμέραν 50' π. μ. ἑτέρη δόνησις· ὁμοίως τὴν 1 ὥρ. 25' π. μ. τὴν 4 ὥρ. 43' π. μ. τὴν 9 1)2 ὥρ. π. μ. 11 Ὀκτωβρίου 9 1)2 ὥρ. π. μ. 13 Ὀκτωβρίου 11 ὥρ. 25' π. μ. 14 Ὀκτωβρίου 9 ὥρ. π. μ. σεισμός ἀρκετὰ ἰσχυρός. 18 Ὀκτωβρίου 9 ὥρ. π. μ. 3 Νοεμβρίου 8 1)2 ὥρ. π. μ. Δεκεμβρίου 18 τὴν 11 ὥρ. 40' π. μ.

Σεισμοὶ τοῦ 1884.—Τὴν 17 Φεβρουαρίου 4 ὥρ. π. μ. καὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ. 29 Ἰουλίου 3 1)2 ὥρ. π. μ. σεισμός ἀρκετὰ ἰσχυρός· 23 Ὀκτωβρίου 50' π. μ. 22 Νοεμβρίου 10 ὥρ. 50' π. μ.

Σεισμοὶ τοῦ 1885.—Τὴν 10 Ἰουνίου 30' π. μ. σεισμός ἀρκετὰ ἰσχυρός· 16 Ἰουνίου 4 ὥρ. 40' π. μ.

Σεισμοὶ τοῦ 1886.—Τὴν 25 Μαρτίου 7 1)2 ὥρ. π. μ. τρεῖς ἀλλεπάλληλοι σεισμοὶ ἰσχυροί· 12 Μαρτίου 11 ὥρ. 11' π. μ. σεισμός ἰσχυρός· 28 Ἰουλίου 4 ὥρ. 35' π. μ. 15 Νοεμβρίου 9 ὥρ. 40' π. μ. δόνησις ἰσχυρὰ διαρκέσασα 10", ἣν ἐπηκολούθησαν ἕτεροι ἑλαφρότεροι. 16 Νοεμβρίου 7 1)2 ὥρ. π. μ. 22 Νοεμβρίου 7 ὥρ. π. μ.

Σεισμοὶ τοῦ 1887.—Τὴν 2 Μαρτίου 7 1)2 ὥρ. π. μ. σεισμός διαρκής· 1 Ὀκτωβρίου 7 ὥρ. 47' π. μ.

Σεισμοὶ τοῦ 1888.—Τὴν 19 Νοεμβρίου 3 ὥρ. 10' π. μ. ἰσχυρὰ δόνησις. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν 4 1)2 ὥρ. π. μ. 15 Δεκεμβρίου 5 ὥρ. 40' π. μ.

Οἱ δὲ κατὰ τὸ ἑσπερινὸν ἔτος 1890 ἐπισυμβᾶσαι σεισμικαὶ δονήσεις εἶνε αἱ ἐξῆς· 22 Φεβρουαρίου 7 ὥρ. π. μ. 23 Φεβρουαρίου 10 ὥρ. 50' π. μ. 24 Φεβρουαρίου 6 1)2 ὥρ. π. μ. καὶ 25 Ἀπριλίου 8 1)2 ὥρ. π. μ.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ χρόνος, εἰς ὃν ἀναγράφονται πάντες οἱ σημειωθέντες σεισμοὶ εἶνε ὁ μέσος χρόνος Μυτιλήνης.

Τὸ πολλαχῶς ποικίλλον ἔδαφος τῆς νήσου Μυτιλήνης εἶνε, ὡς εἶδομεν, ἐκ τῶν τὰ μάλιστα σαλασσομένων καὶ εὐκινήτων μερῶν τῆς ταραχῶδους τοῦ Αἰγαίου λεκάνης. Ἐν τούτοις οἱ σεισμοί, τὸ φόβητρον τοῦτο τῶν δυστυχῶν βροτῶν οὐδὲως ἐπιρραΐζει τὴν διαμονὴν καὶ τὸν βίον ἐπὶ τῶν ἀεικινήτων τούτων χωρῶν, διότι ὅπως τὰ εὐφορα καὶ πλούσια, ἀλλ' ἐπίσης ἐπικινδύνα περι τὴν Αἴτην μέρη μετὰ ἐπανειλημμένην καταστροφὴν ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν πρὸ μικροῦ παθόντων οἰκίζονται, οὕτω καὶ ἡ ὠραία καὶ μαγευτικὴ τῆς Ἑλλάδος τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τῶν παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας χώρα θὰ ἐλκῆ πάντοτε κατοίκους ἐπὶ τοῦ ἔδαφους αὐτῶν, ὅπερ θὰ εἶνε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι εὐφορον καὶ παραγωγόν, ὡς ὑπῆρξε τοιοῦτον καὶ ἐν τῷ παρελθόντι.

(Ἐν Μυτιλήνῃ 3 Ἰουλίου).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μὴ κάμαντε μορφασμοὺς ὅταν ὁμιλεῖτε.

— Ὁ κ. Γκαϊρηλὴδ συνδυάζων τὴν δικιμονίαν ἐφεύρεσιν τοῦ φωνογράφου μετὰ τῆς ἐσχάτως εἰς τοσοῦτον τελειοποιηθείσης τῆς στιγμιαίας καλουμένης φωτογραφίσεως ἐσκέφθη μετὰ τῆς φωνῆς ν' ἀναπαράγῃ καὶ τοὺς διαφόρους μορφασμοὺς καὶ τὰς λεπτὰς διαδοχικὰς μεταλλαγὰς τῆς φυσιογνωμίας τοῦ λαλοῦντος προσώπου οὕτως· Ἐνῶ στρέφεται ὁ κύλινδρος τοῦ φωνογράφου, συγχρόνως λαμβάνονται διὰ φωτογραφικῆς μηχανῆς καὶ φωτογραφίαι τοῦ λαλοῦντος προσώπου διαδοχικαί 10κις κατὰ ἑ'. λεπτόν· μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας αἱ φωτογραφίαι ἀναπτυσσόμεναι τίθενται ἐν τῷ γενακοσκοπίῳ (ὄργανῳ διὰ τοῦ ὁποίου φωτογραφίαι παριστώσαι πρόσωπόν τι κινούμενον εἰς διαδοχικὰς θέσεις, ἀνκλωθῆναι ἐπὶ τινος κηθρέπτου ἐν ᾧ, ταχέως περιστρεφόμενον τῶν φωτογραφιῶν, παριστῶσι τὸ πρόσωπον ὡσεὶ πράγματι εὐρίσκατο ἐν κινήσει). Οὕτω λοιπὸν ἕαν, ἐνῶ περιστρεφόμενον τὸν κύλινδρον τοῦ φωνογράφου, περιστρεφώμεν δι' ἀναλόγου ταχύτητος καὶ τὸ γενακοσκοπίον ἀναπαράγομεν σὺν τῇ φωνῇ καὶ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ λαλοῦντος προσώπου.

Οἱ Κιμπαζαῖ τῆς Ἀφρικῆς ἔχουν καὶ κλεψοφάνηρον.— Οὕτω τοῦλάχιστον ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ τελευταίῳ βιβλίῳ τοῦ Στάνλεϋ, τὸ δὲ γεγονός πιστοποιεῖ ὁ Ἐμιν-πασσᾶς. Ἐν τῷ δάσει λέγει τῆς Μπάγκβας ὑπάρχει μέγας ἀριθμὸς Κιμπαζῶν, αἵτινες κατὰ τὰς θερινὰς νύκτας ἐκδράμουσι εἰς τὸ δάσος διὰ νὰ κλέψουν ὀπώρας· ἀλλ' ἐπειδὴ φκίνεται κάμνει πολὺ σκότος εἰς τὰ βελήσια ἐκεῖνα καὶ πυκνὸ-

δενδρὰ δάση, λαμβάνουσι μαζί των καὶ τὰ φαναράκια των διὰ νὰ βλέπουν καλλίτερα· ὁ Ἐμιν-πασσᾶς βεβαιεῖ ὅτι ἰδίους ὄμμασι ἀντελήθη τοῦ προαδόξου συμβάντος, δὲν μὲν λέγει ὅμως πῶς καὶ ἀπὸ τί κατασκευάζουν τὰς δάδας των οἱ πυροφόροι Κιμπαζαῖ καὶ πῶς τὰς ἀνάπτουν, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς μετ' ἄλλας ἐπιφυλάξεως μεταδίδομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μὲν τὸ γεγονός.

Βαθύτατον ἐπιστημονικὸν φρέαρ.— Ἐν Λονδίῳ σκέπτονται ν' ἀνορύξωσι βαθύτατον φρέαρ, τὸ βαθύτερον τῶν μέχρι τοῦδε ὑπάρχόντων, εἶδος τι ὑπογείου πύργου Ἄιφφελ, καὶ τὸ φρέαρ μέλει νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς. Ὁ κητερχόμενος ἐπισκέπτης θέλει εὐρίσκει κατὰ τὰ ὄρια τῶν ἐπιπλασόντων γεωλογικῶν στρωμάτων, διαφόρους σημειώσεις καὶ ἐπεξηγηματικοὺς πίνακας τῶν διαφόρων στρωμάτων τὰ ὁποῖα θὰ παρέρχεται, ὡς καὶ πλουσία· συλλογὰς πετρωμάτων, ὄρυκτων, ὄργανικῶν λειψάνων κτλ. ὁποῖα ἐγκλείονται εἰς ἕκαστον εἰδικῶς στρώμα.

Κ. Ζ.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὸν ἀρτι ἐκδοθέντα κανονισμὸν τοῦ ἀστεροσκοπίου Ἀθηνῶν θέλουσι ἀσκήσθαι ἐν αὐτῷ καὶ εἰ φοιτηταὶ τοῦ μαθηματικοῦ καὶ οἱ τοῦ φυσικοῦ τμήματος· ἡ τοιαύτη ἀσκησις ἦτο ἀναγκασιότατη καὶ ἀναπέφουκτος.

Ἡ διὰ πεπεσμένου ἀέρος κίνησις τῶν τροχιοδρόμων εἶνε ἐν χρήσει εἰς πολλὰς πόλεις, παρέχει ὅμως καὶ πλείους ἐλλείψεις· ἤδη γίνεται σκέψις ν' ἀντικαταστήσωσι τὸν πεπεσμένον ἀέρα δ' ἀ φωταερίου Ἐν τῇ Ἠχεῖ τῶν ὄρυχειῶν καὶ τῆς μεταλλουργίας εἰ κ. κ. Καπέλ καὶ Θωμᾶς, οἱ προτείνοντες τὴν ἰδέαν ταύτην θεωροῦσι αὐτὴν λίαν ἐπιτυχὴ ὑπὸ οικονομικῆς ἑποψίαν καὶ πιστεύουσι ὅτι θὰ ἔχη εὐρὸ μέλλον.

Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1892 θέλει ἐκκινήσει ἐκ Νορδηγίας ἢ ὑπὸ τὸν Νάνσεν συνοδία ἀποτελεσθησομένη ἐκ δέκα ἢ δώδεκα ἀτόμων πρὸς ἐρεῦνας ἀνά τὸν Β. Πόλον.

Ὁ κ. Caillette ὁ πρὸ ἐλίγων μέλις ἐτῶν κατορθώσας νὰ ὑδροποιῆσῃ τὰ τέως μόνιμα θεωρούμενα ἀέρια, προτίθεται ἐπωφελοῦμενος τοῦ τεραστίου πύργου τοῦ Ἄιφφελ νὰ κατασκευάσῃ σωλῆνα ὅσον τὸ ὕψος πρὸς τὸν πύργον. Πληρῶν δὲ τὸν σωλῆνα δι' ὑδραργύρου ὑπολογίζει ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ μεγίστην θλίψιν 400 ἀτμοσφαιρῶν, δι' ἧς θέλει πειραθῆ ἐπὶ τῆς ὑδροποιήσεως τῶν ἀερίων.

Ἰατρικὸν συνέδριον ἔλαβεν χώραν εἰς Τόκυον τῆς Ἰαπωνίας κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον.

Πλούσιος ἔμπορος ἐκ Μοντρεάλ ἐ κ. Μακδόναλ, ἐδώρησεν εἰς τὸ κολλέγιον τοῦ Μακ-Γκίλλ 2 δόλοκληρα ἑκατομμύρια φράγκων πρὸς Ἱερουσὴν καὶ συντήρησιν τριῶν νέων ἐδρῶν καὶ πρὸς κατασκευὴν ἀτμοπλοίου διὰ τὴν σχολὴν τῶν ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν.

Ὁ κ. Χάσσε ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Γοττίγγῃ πανεπιστημίου ἐώρασεν ἐσχάτως τὴν ὀγδοηκοστὴν αὐτοῦ ἐπέτειον.